

166.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 27 lutego 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 13 marca 1935 r. o prywatnych urządzeniach telefonicznych i telegraficznych.

Na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 53 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 13 marca 1935 r. o prywatnych urządzeniach telefonicznych i telegraficznych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 104) wprowadza się zmiany następujące:

1) we wstępie, rozpoczynającym się od słów „Na podstawie . . . . .”, liczbę „11” zastępuje się liczbą „53”;

2) w § 1 skreśla się ustęp pierwszy, rozpoczynający się od słów „Zakładanie i używanie . . . . .”, a w ustępie drugim, po słowie „telegraficznego”, dodaje się wyrazy: „z wyjątkami, przewidzianymi w art. 11 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

167.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 marca 1936 r.

o ustaleniu stopy opłaty na częściowe pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami ubezpieczeń społecznych za 1934 i 1935 rok.

Na podstawie art. 266 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządzam co następuje:

§ 1. Stopę opłaty na częściowe pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami ubezpieczeń społecznych ustala się:

1) za rok 1934 w wysokości 0,86‰ (pro mille) sumy składek, należnych za rok 1934 ubezpieczalnikom społecznym oraz b. Zakładowi Ubezpieczenia od Wypadków, b. Zakładowi Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników i b. Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych,

2) za rok 1935 w wysokości 0,71‰ (pro mille) sumy składek, należnych za rok 1935 ubezpieczalnikom społecznym oraz Funduszowi Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników, Funduszowi Ubezpieczenia Emerytalnego Pracowników Umysłowych, Funduszowi Ubezpieczenia od Wypadków i Chorób Zawodowych i Funduszowi Ubezpieczenia na Wypadek Braku Pracy Pracowników Umysłowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Wł. Jaszczolt*

168.
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 marca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ustanowieniu opłaty specjalnej na cele, związane z gospodarką cukrową.

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt. c) i ust. 2 oraz art. 16 i 21 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 548) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się na cele, związane z gospodarką cukrową, opłatę specjalną w wysokości 2 zł od każdego 100 kg cukru, wypuszczonego z cukrowni za opłatą podatku spożywczego.

§ 2. 1) Do uiszczania tej opłaty obowiązani są przedsiębiorcy cukrowni.

2) Opłata płatna jest równocześnie z podatkiem spożywczym.

3) Kwoty, uiszczane tytułem opłaty, mają być wpłacane na rachunek „Funduszu Opłaty Specjalnej na cele gospodarki cukrowej” do urzędu lub instytucji, wskazanej w drodze zarządzeń, wydawanych przez Ministra Skarbu, przy czym cukrownie powinny przysyłać temu urzędowi (instytucji) wykazy dziennych obrotów cukrem, podlegającym opłacie, sporządzone według załączonego wzoru i poświadczone przez urzędnika kontroli skarbowej, nadzorującego cukrownię.

§ 3. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu ustala w drodze zarządzenia regulamin funduszu, o którym mowa w § 2, określający: a) zarząd funduszem, b) warunki i zasady korzystania z niego, c) przepisy o zarządzaniu funduszem i prowadzeniu jego rachunkowości.

§ 4. O zarządzeniach, o których mowa w §§ 2 i 3, oraz o zmianach tych zarządzeń cukrownie będą zawiadamiane pisemnie przez Ministerstwo Skarbu.

§ 5. Kwoty, uiszczane tytułem opłaty, o której mowa w § 1, nie mogą być doliczane do ceny cukru, określonej na podstawie art. 15 ust. 1 pkt. a) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 548).

§ 6. Opłaty, o których mowa w § 1, nieuiszczone w terminie, będą ściągane przez władze skarbowe w trybie, przewidzianym dla podatków państwowych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Załącznik do § 4 rozp. Min. Skarbu
z dn. 3 marca 1936 r. (poz. 168).

Cukrownia (nazwa)

Nr..... (kolejny numer wykazu w danym okresie kampanijnym).

Data	Nr. Nr. świadectw przewozowych	Ilość cukru, wywiezionego z cukrowni do wolnego obrotu za opłatą podatku spożywczego	Przypadającą opłatę na Fundusz Opłaty Specjalnej		UWAGI
			w kwocie zł	uiszczono (data i sposób zapłaty)	

..... dnia..... 1936 r.

Zgodność z księgami i dokumentami cukrowni potwierdza się.

..... dnia..... 1936 r.

(Podpis przedsiębiorcy cukrowni)

Pieczęć i podpis urzędnika skarbowego
nadzorującego cukrownię.

169.

OBWIESZCZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 22 lutego 1936 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie § 3 ust. (2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1935 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 594), ogłaszam w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 74) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 594).

Tekst ten nie obejmuje § 2 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1935 r., którego brzmienie jest następujące:

„§ 2. Przepis § 2 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu

emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 74) stosuje się również do osób, zwolnionych ze służby przed dniem 1 lutego 1934 r., oraz wdów i sierot po tych osobach. Wynikające stąd uprawnienia służą od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu zgłoszenia i udowodnienia tych okresów, nie wcześniej jednak, jak od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego“.

Podany w załączniku tekst rozporządzenia Rady Ministrów obowiązuje od dnia 30 grudnia 1935 r.

Minister Komunikacji: *Ulrych*

Załącznik do obw. Ministra Komunikacji z dnia 22 lutego 1936 r. (poz. 169).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1934 r.

o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Pań-